

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν ξένων Περιδικῶν ν' ἀποστείλωσιν ἑγκαίρως τὰς συνδρομὰς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύναται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

ΜΙΑ λέξις ἐκ τοῦ στόματος τῆς ἀγαθότητος ἐνέπνευσε τῇ κόνει τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων ζῶσαν ψυχὴν· ἀλλὰ τὸ αἷμα τοῦ Υἱοῦ του πρέπει νὰ χυθῇ ὅπως δόξῃ τὸ θεμέλιον τῆς ἀνανεωθείσης ἡμῶν εὐδαιμονίας. Ἐν τῷ πρώτῳ ὁ Θεὸς ἐλάλησε καὶ ἡ γῆ ἐσχηματίσθη. Ἐν τῷ δευτέρῳ, ὁ Θεὸς αὐτὸς πρέπει νὰ κατέλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νὰ περιβληθῇ διὰ κόνης γῆς ὅπως φέρῃ τοῦ ἀνθρώπου τὴν κόνιν εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς κατὰστασιν. Αὕτη ἦτο μείζων ἀγαθότης ἐκείνης ἣν ἔδειξεν ἐν τῇ δημιουργίᾳ· διὰ τὴν πραγματοποιήσιν ταύτης, ὁ Θεὸς χωρίζεται τοῦ προσφιλεστέρου αὐτοῦ θησαυροῦ, τῆς ἐκλεκτοτέρας του δόξης. Διὰ ταύτην ὁ Θεὸς πρέπει νὰ γίνῃ ἄνθρωπος, ἡ αἰωνιότης πρέπει νὰ ὑποστῇ τὸν θάνατον, ὁ Κύριος τῶν ἀγγέλων πρέπει νὰ κλαύσῃ ἐν λίκνῳ, καὶ ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου πρέπει νὰ κρεμασθῇ ὡς δοῦλος. Πρέπει νὰ εὐρεθῇ ἐν φάτνῃ ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ν' ἀποθάνῃ ἐπὶ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ. Ἄσπιλος δικαιοσύνη πρέπει νὰ καταστῇ ἁμαρτία, καὶ ἄψυχος μακαριότης νὰ γίνῃ ἄρά. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀνθρώπου μόνον φύσημα κατηνάλωσε, ἀλλ' ἡ θραυσθεῖσα αὐτοῦ φύσις δὲν δύναται νὰ θεραπευθῇ ἄνευ τοῦ πολυτίμου φαρμάκου τοῦ αἵματος τοῦ Θεοῦ. Ἰδέτε τὸν Χριστὸν ἐν τῇ μήτρᾳ καὶ ἐν τῇ φάτνῃ, κεκμηκότα καὶ πεινῶντα, προσευχόμενον ἐν τῷ κήπῳ, καὶ θρόμβους αἵματος χύγοντα. Ἰδέτε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διατετρημένην ὑπὸ ἀκανθίνου στεφάνου· ἰδέτε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν Γολγοθᾶ, καὶ ἀνα-

βαίνοντα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, μὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κεκλιμένην καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ῥέουσαν ἐξ αἵματος· ἰδέτε αὐτὸν ἐμπαιζόμενον ὑπὸ τῶν κυβερνητῶν, ὑβριζόμενον ὑπὸ τοῦ ὄχλου, καὶ ἰδέτε ἐν πᾶσι τούτοις πόσον ἐδοκιμάσθη ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν τῇ δημιουργίᾳ ἡ ἰσχὺς τοῦ Θεοῦ ἐποίησε τὸν ἥλιον νὰ λάμπῃ ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀπολύτρωσιν ἡ εὐσπλαγχνία αὐτοῦ ἔστειλε τὸν Υἱόν του ἵνα ἀποθάνῃ δι' ἡμᾶς.

Ἐν τινὶ τῶν ἀγορῶν δούλων ἐν Ἀμερικῇ, χριστιανὸς κύριος ἐπορεύθη ἡμέραν τινα σκεπτόμενος νὰ ἴδῃ ἐὰν ἡδύνατο νὰ πράξῃ τι καλόν. Ἐξεπλάγη ἐκ τῆς εὐθυμίας τῶν πλείστων ἀνδραπόδων· ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν εἶδε νεαρὰν γυναῖκα καταδακρύουσαν. Τοσαύτη ἦν ἡ θλίψις αὐτῆς, ὥστε μόλις ἡδύνατο νὰ ἀνεγερθῇ, ἀλλ' ἐκρυπτε τὸ πρόσωπον ἐντὸς τῶν χειρῶν ἐν θλίψει βαθυτάτῃ. Ἐπέτυχε τὴν ἐλευθερίαν της καὶ τὴν ἐνεχάρισεν εἰς αὐτήν· ἡ δυστυχὴς κόρη ἔμεινεν ἔκθαμβος καὶ βωβὴ ἐκ τῆς ἀπορίας· μόλις ἡδύνατο νὰ πιστεῦσῃ ὅτι ἦτον ἐλευθερά, ἀλλ' εἶπεν: Ἰδοὺ ὁ νέος μου κύριος. Ὁ εὐγενὴς ἄνθρωπος ἀπῆλθεν ἐκείθεν, καὶ εἶπεν αὐτῇ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν της ἐν εἰρήνῃ. Ἀλλ' αὕτη κατέπληξεν αὐτὸν κρᾶζουσα ὀπισθεν αὐτοῦ—μ' ἐλύτρωσας, μ' ἐλύτρωσας, θέλεις νὰ με παραλάβῃς ὡς ὑπηρετρίαν σου;—Πόσον ὠραῖον παράδειγμα εἶναι τοῦτο τῆς εὐγνωμοσύνης τὴν ὁποίαν δέον νὰ αἰσθάνωνται οἱ λυτρωθέντες ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν Αὐτρωτὴν αὐτῶν.

Η ΕΝ Τῷ Ἀδῇ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΠΑΡ' ΑἴΓΥΠΤΙΟΙΣ

Ἡ παρούσα εἰκονογραφία ἐκ τῶν περιεργωτάτων τῆς Αἰγυπτιακῆς λατρείας παρίστησι τὴν δίκην τῶν νεκρῶν ἐν τῷ Ἀδῇ ἐνώπιον τοῦ Ὁσίριδος, ὅστις μετὰ τῆς γυναίκας του Ἰσιδος βασιλεύει τοῦ ὑπογείου κόσμου. Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν Αἰγυπτίων ὁ θάνατος δὲν εἶναι καταστροφή, ἀλλ' ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῶν